עד שתכנס לחופה משום דעולא, ובן בג בג [א]סימפון בעבדים לית ליה: אי מומין שבגלוי הוא הא קא חזי ליה, אי משום מומין שבסתר מאי נפקא ליה מיניה למלאכה קא בעי ליה לא איכפת ליה, *[ב]נמצא גנב או קוביוסטוס הגיעו, מאי אמרת לסטים מזויין או נכתב למלכות, הנהו קלא אית להו; *מכדי בין למר ובין למר לא אכלה, מאי בינייהו? איכא בינייהו קיבל, מסר, והלך: בכסף ב"ש אומרים בדינר וכו': מאי טעמייהו דב"ש? אמר רבי זירא שכן אשה מקפדת על עצמה ואין מתקדשת בפחות מדינר, אמר ליה אביי אלא מעתה כגון בנתיה דר' ינאי דקפדן אנפשייהו ולא מקדשי בפחות מתרקבא דדינרי הכי נמי דאי פשטה ידה וקבלה חד זוזא מאחר הכי נמי דלא הוו קדושין? א"ל פשטה ידה וקבלה לא קאמינא, כי קאמינא דקדשה בליליא אי נמי דשוייה שליח רב יוסף אמר טעמייהו דבית שמאי כדרב יהודה אמר רב אסי *דאמר רב יהודה אמר רב אסי [ג]כל כסף האמור בתורה כסף צורי, ושל דבריהם כסף מדינה: גופא אמר רב יהודה אמר רב אסי כל כסף האמור בתורה כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה: וכללא הוא

והרי

סימפון בעבדים ליכא · לבטל את המקח: **הא קא חזי להו** · וסבר וקיבל: **נמלא גנב כו'** · אינו בטל בכך דהא קי"ל המוכר עבד לחבירו ונמלא גנב או קוביוסטוס הגיעו ובריית' היא [בב"ב בהמוכר פירות (דף צב:)]: **קוביוסטוס** · גונב נפשות: **הגיעו** · הרי הוא שלו דסתם עבד גנב הוא: **לסטים מזויין** · דהא לא שכיח ולא קבלו עליו: **או מוכתב למלכות** · שנתחייב מיתה למלך: **קלא אית להו** · וסבר וקבל: **קיבל מסר והלך** · סימן הוא: **קיבל** · עליו את המומים משום סימפון ליכא משום דעולא איכא: **מסר** · האב לשלוחי הבעל, או שהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל ועולה בדרך משום סימפון איכא משום שמא תשקה ליכא דליתנהו לאחיה ולאחותה גבה: **תרקבא** · שלשה קבין: **דדינרי** · זהובים: **דשוייה שליח** · לקבל קדושיה ולא נמלך בה בכמה ובנתיה דרבי ינאי' נמי אי שוו שליח לא הוו קדושין אלא בתרקבא דדינרי: **כל כסף האמור בתורה כסף צורי** · אם פירש שקלים הוי שקל צורי ואם סתם הוי מטבע הפחותה שבצורי: **ושל דבריהם כסף מדינה** · לקמן מפרש לה כסף מדינה שמינית שבכסף צורי אם סלע הוא, שמינית שבסלע צורי, ואם דינר הוא, שמינית שבדינר צורי, הלכך פרוטה לא מצית למימר לפי שהיא של נחושת ובצורי מטבע של נחושת ליכא ובקדושין כסף כתיב דהא קיחה קיחה גמירי וכיון דאפיקתי' מפרוטה אלמא מידי דחשיבות בעי, אוקמוה אדינר כדלקמן: ה"ג גופא אמר רב יהודה כו': **וכללא הוא** · שכסף שכתוב בתורה דוקא כסף כתיב או שוויו וכ"מ דהוי כסף צורי ולא פרוטות:

והרי

עד שתכנס לחופה משום דעולא · מדנקט עד שתכנס לחופה משמע דהיינו כמשנה אחרונה דפ' אע"פ (כתובות דף נז:) שאינה אוכלת בהגעת זמן עד שתכנס לחופה ותימה דבפ' אע"פ (שם) פליגי אמוראי במשנה ראשונה שאינה אוכלת בתרומה עד שיגיע זמן אי משום דעולא או משו' סימפון אפ"ה במשנה אחרונה מודו כולהו דטעמא משום סימפון כדאיתא התם דקאמר התם [ובתרייתא] משום סימפון והכא קאמר משום דעולא דהיינו משום שמא ימזגו וי"ל עד שתכנס לחופה לאו דוקא אלא עד שיגיע זמן וכמשנה ראשונה ולפי שבהגעת זמן רגילין לעשות חופה נקט חופה והר"ר משה מנרבונה מפרש עד שתכנס לחופה הוי דוקא דקסבר אי לאו דגזרו מעיקרא משום דעולא משום סימפון לא היו מתחילין לגזור ולאסור עד שתכנס לחופה שהרי מומין לא שכיחי ורוב נשים אין בהם מום אלא מאחר שהתחילו לגזור משום דעולא שגזרו בתחילה עד הגעת זמן משום שמא ימזגו האריכו הגזירה משם ואילך עד החופה משום סימפון הואיל וכבר הוצרכו לגזור עד הגעת זמן משום דעולא ולכך תלה הטעם בדעולא שהוא עיקר הדבר וגם יש ספרים דגרסי (א) התם עד שתכנס לחופה משום דעולא ומשום סימפון ולפי"ז ניחא וקצת קשה דאמר בסמוך איכא בינייהו קבל מסר והלך במסר והלך למ"ד משום דעולא ליכא ומשום סימפון איכא ולפי' הר"ר משה ק' מאי קאמר הא כולהו אית (ב) להו דעולא והיא דסימפון כדפי' וי"ל דמאי בינייהו לאו לפי האמת שנוהג עכשיו דלאו חיישינן לסימפון אלא לפי משנה ראשונה בא לפרש מה לנו אי הוי טעמא משום דעולא או משום סימפון:

קוביוסטוס פ"ה גונב נפשות וקשה דבפ"ק דבכורות (דף ה:) אמר שאל קונטריקוס הטפסר לריב"ז גבי שקלים ובקע לגלגולת בגבוי הכסף אתה מונה מאתים ואחד ככר וי"א מנה ובנתינת הכסף אתה מונה ק' ככר משה רבכם גנב היה או קוביוסטוס היה או אינו בקי בחשבונות היה ומה ענין גונב נפשות לחסרון השקלים לכן פר"ת דקוביוסטוס משחק בקוביא והא דאמר *בבראשית רבה (פרשה וישלח) ויאמר שלחני כי עלה השחר דקאמר ליה יעקב למלאך וכי גנב אתה או קוביוסטוס אתה שאתה מתיירא מן השחר לפירוש הקונטרס ניחא ולפירוש רבינו חננאל נמי יש לומר דאדם שמשחק בקוביא רגיל להיות עליו טשים הרבה וכתמן בפניהם: **הנהו** קלא אית להו · פ"ה וסבר וקבל וקשה לר"ת דבפרק המוכר פירות (ב"ב דף צב:) אמר בהדיא לסטים מזויין או מוכתב למלכות אומר לו הרי שלך לפניך ומפרש ר"ת קלא אית להו ולא שכיחי ולא חשו להו לסימפון כיון דלא שכיחי ורבינו אליהו מקיים פי' הקונטרס דהיכא דקיבל המוכר מעות אמרינן מדלא בדק הלוקח קודם נתינת המעות קני מומין דאית להו קלא אם כן סבר וקבל והא דאומר לו הרי שלך לפניך איירי קודם שנתן הלוקח מעות וקצת משמע כן התם דפריך ולימא המוציא מחבירו עליו הראייה* אלמא משמע דהלוקח מוחזק: **קבל** מסר והלך · פ"ה קבל או מסר או הלך כלומר מסר האב לשלוחי הבעל או שהלכו שלוחי הבעל עם שלוחי האב וקשה דמשמע הכא דבמסר לשלוחי הבעל חיישינן לסימפון ובפרק נערה שנתפתתה (כתובות מח:) אמר *רב מסירתה לכל אף לתרומה משמע דמשום סימפון ליכא למיחש לכך נראה לפרש דמסר והלך חדא מילתא היא וה"פ מסר האב לשלוחי הבעל והלך גם הוא עמהם והלכך חיישינן לסימפון דאז לא בדקינן לה עד שתהא בביתו אבל מסירה דהתם איירי כשלא הלך עמהם דאז בדק לה מיד* :

שכן אשה מקפדת על עצמה וכו' · קס"ד דר' זירא אפילו פשטה ידה וקבלה קאמר דאינה מקודשת הואיל ורגילה להקפיד על דינר משום דכתיב כסף בקרא ולגבי דידה לא חשיב כסף אלא דבר שרגילה בו להקפיד ומש"ה (ג) (קפדי) בנתיה דרבי ינאי שרגילות להקפיד על תרקבא דדינרי הכי נמי לא יתקדשו בדינר אפילו פשטה ידה וקיבלה פחות מתרקב לא יחשב כסף לגבייהו ואין זו סברא ומשני פשטה ידה לא קאמינא דאפילו בפרוטה היתה מתקדשת דכסף קרינא ביה כי קאמינא דקידשה בליליא אי נמי דשוייה שליח ובהכי הוי פלוגתא דב"ש וב"ה דמתני' ופירש הקונטרס דבנתיה דרבי ינאי היכא דשוו שליח לא הוו קדושין אלא דוקא בתרקבא דדינרי וקשה דא"כ נתת דבריך לשיעורין כיון דאזלינן בתר כל אחת ואחת לפי דעתה דכה"ג פריך בפ"ק דגיטין (דף יד:) ובפרק חזקת הבתים (ב"ב דף כט:) גבי בר אלישיב ונראה דהכי פריך אלא מעתה כגון בנתיה דרבי ינאי וכו' וכי תימא הכי נמי דלא מתקדשי בפחות מתרקבא דדינרי א"כ נתת דבריך לשיעורין דבנתיה דרבי ינאי משום שהן עשירות לא מתקדשי בפחות מתרקבא דדינרי ואחרות מתקדשות בדינר ומשני פשטה ידה לא קאמינא דאפילו היתה בדעתה דאינה מקפדת ומתקדשת אפי' בשוה פרוטה כי קאמינא דקידשה בליליא אי נמי דשויה שליח דאז כולן שוות דבפחות מדינר אינה מקודשת ואז אינן יוצאות מכלל שאר נשים דהן יודעות שלא יתנו לשליח אלא כמו לשאר נשים: **כל** כסף האמור בתורה סתם כסף צורי · פי' הקונט' אם פירש שקלים הוי שקל צורי ואם סתם הוי מטבע פחותה שבצורי הלכך פרוטה לא מצית אמרת לפי שהיא של נחשת ובצורי מטבע של נחשת ליכא ובקדושין כסף כתיב דקיחה קיחה גמירי וכיון דאפיקתיה מפרוטה אלמא מידי דחשיבות בעי אוקמוה אדינר ולקמיה בשמעתין פי' הקונטרס דה"ג גופא אמר רב יהודה אמר רב אסי והיינו משום דאי קאי אדלעיל הוה ליה למיפרך לאלתר לימא רב אסי דאמר כבית שמאי:

והרי

צו א ב מיי' פט"ו מהלכות מכירה הלכה יב סמג לאוין קע טוש"ע ח"מ סימן רלב סעיף י:

צז ג מיי' פ"ג מהלכות טוען ונטען הלכה א ב סמג עשין צה:

רש"א

נועז/מבנה (יד ב.)

תשובות לשאלה

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה עד וכו' · יש ספרים דגרסי הכא עד שתכנס: (ב) בא"ד קשה מאי קאמר הא כולהו אית ליה דעולא נ"ב פי' ריב"ב אית ליה כולהו טעמי דעולא ודסימפון: (ג) ד"ה שכן וכו' ומש"ה קאמר אלא מעתה בנתיה דרבי ינאי וכו' דפחות מתרקב:

מ"ג דף

דקידושי כסף

דוקא בדינר

(לא בפחות)

נועז

בל"ז על ר' אסי דמחלק בין כסף

האמור בתורה לכסף דרבנן

אי בכסף צורי ואי בכסף מדינה

מבנה

לשונות של

ר' אסי

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הנהו קלא אית להו וסבר וקבל · עיין גיטין דף פ ע"א תד"ה אעולי מלכא:

[נ"ל רב אסי]

[ועי' תוס' כתובות מח. ד"ה רב אסי]

[נ"ל קפדין]

ב"ב צב: כתובות נז: תוספתא דב"ב פ"ד

[כתובות נח.]

ב"ק לו: בכורות נ:

*שימוש בסוגריים

מיוחד לציור

רק בין הגדות

שנותנים לזה

לשיטת ב"ש

דקידושי אשה

בדינר. בתוך

הסוגריים הגמ'

לגב בבלי של

ר' אסי

[קלא נ"ע דהא בחולין לא. איתא הכי הגיה וכו' תוס' כתובות נא. ותוס' ב"ב לב: ותוס' בכורות ה: קוביוסטוס]

פ"ה הוא מי לא נמצא בס כן בפרק המוכר פירות ודיוק זה כתוב ב"ב לב: ובכתובות פרק אע"פ דף נז: וכתב עליו מהרש"ל שהוא ט"ס והגיה שם גירסא אחרת [מהרי"ם]